

§ 10.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr školství a národní osvěty za dohody se účastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 456.

Zákon ze dne 23. července 1919,

kníž se mění ustanovení § 1 nařízení veškerého ministerstva ze dne 22. listopadu 1908, č. 234 ř. z., o zařazení sluhů při jmenování podúředníky.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ustanovení § 1, č. 2 nařízení veškerého ministerstva ze dne 22. listopadu 1908, č. 234 ř. z., mění se takto:

„Jsou-li sluhové jmenování podúředníky, zařadí se do stejného stupně služného podúřednické stupnice, v němž byli jako sluhové. Služební doba, ztrávená v dosavadním stupni služného sluhovské stupnice, započte se jim pro postup do vyšších stupňů platových stupnice podúřednické.“

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti 1. července 1919 a provéstí jej ukládá se všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Heidler v. r.

Staněk v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Veselý v. r.

Stříbrný v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Hampl v. r.

Dr. Winter v. r.,

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomných ministrů pro zásobování lidu a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 457.

Zákon ze dne 23. července 1919

o připočtení válečných let státním zaměstnancům.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

1. Civilní státní úředníci, kteří byli 1. listopadu 1918 v aktivní službě, postupují za každý

kalendářní rok 1914 až 1918, v němž byli aspoň po 6 měsíců v aktivní státní službě civilní nebo za této služby konali aktivní vojenskou službu a, jsou-li podrobeni ročnímu kvalifikování, vykazují — po případě v requalifikaci — kvalifikaci aspoň dobrou, vždy o půl roku dříve do vyšších služebních požitků, než měli 1. října 1918. Postup ten vztahuje se na postup do vyššího stupně platového, na postup časový i pro dosažení starobního služebního přídatku.

Tato pětiletá připočítávají se též k celkové služební době pro vyměření pensijních požitků, ač-li nepřisluší již nárok na započtení celého roku z důvodů služby vojenské. Po rozumu § 51, odst. 5. a § 80, odst. 2. služební pragmatiky se válečná pětiletá nečítají.

2. Jsou-li úředníci v nejvyšším stupni platovém a postup časový nemá již místa, poskytuje se jim po uplynutí postupové lhůty (3 neb 4 roky) stanovené v § 50, odst. 2. služební pragmatiky, do níž se započítávají válečná pětiletá, osobního, do pense započítatelného přídatku. Přídatek ten rovná se rozdílu mezi tímto nejvyšším stupněm platovým a druhým stupněm třídy nejbližší vyšší, v VI. hodnostní třídě rozdílu mezi nejvyšším platovým stupněm a mezi nejnižším stupněm V. hodnostní třídy. Tohoto přídatku poskytuje se jim tak dlouho, pokud není vyrovnán požitky třídy vyšší.

§ 2.

Ona část pětiletá, jež při prvním postupu podle § 1 tohoto zákona provedeném nebyla spotřebována, bude započítávána při dalším postupu do vyšších platových stupňů a do platů vyšší třídy.

Úředníkům, kteří po 1. říjnu 1918 dosáhli jmenováním požitků vyšší hodnostní třídy, započítá se ona část stejné doby, jako byla podle § 1 započtena, která od 1. října 1918 ještě neuplynula, do dalšího postupu v této hodnostní třídě. Toto započítávání nemá místa u těch úředníků, kteří od 1. října 1918 byli povýšeni o dvě hodnostní třídy. Omezení tato neplatí pro úředníky podle zákona o oficiantech zařazené.

Zaměstnancům, kteří nejbližší příštího stupně platu dosáhnouti mohou po čekací lhůtě pěti nebo čtyř roků, platí při odchodu na odpočinek za základ pro příznivější započítávání válečných let služebních (§ 1, odst. 1.) u úředníků 4 roky a u služebníků a podúředníků 3 roky — nebo díl z takto snížené doby čekací připadající na skutečně odslouženou dobu a výhodu tohoto zákona.

§ 3.

Státní úředníci, kteří při použití ustanovení § 1, odst. 1., nemohou do vyšších služebních požitků jen proto postoupiti, že již dosáhli, nebo dojdou 60 roků věku svého a 35 let služebních, nabývají osobního, do pense započítatelného přídatku. Přídatek ten vyměřuje se rozdílem mezi

požitky, jež úředníci ti skutečně berou, a požitky, na něž by měli při postupu časovém i při postupu do vyšších stupňů platových nárok, kdyby v době nápadu nebyli ještě dosáhli 60 roků věku a 35. roku služebního.

§ 4.

Ustanovení v §§ 1—3 vztahuje se i na civilní úředníky státní, kteří sice byli v státní službě ustanoveni po 1. listopadu 1918, ale přestoupili do ní z jiné služby veřejné, nebo služby jí na roveň postavené, pokud léta válečná nebyla již v jejich dřívějším služebním poměru stejnou měrou, nebo vyšší připočtena.

§ 5.

Ustanovení §§ 1—4 platí obdobně i pro státní osoby učitelské. Stejně tak platí pro praktikanty (elény) a pro právní praktikanty a auskultanty v přípravné službě soudcovské, jakož i pro kandidáty středoškolské služby učitelské, konající povinný rok zkušební. Válečná půllétí po rozumu § 1 započtou se až po jmenování úředníky (soudci).

Ustanovení §§ 1—4 platí dále obdobně i pro aktivní státní zaměstnance (sluhy a podúředníky), kteří náleží do kategorie sluhů státních, pokud jde o jejich postup do vyšších stupňů platových (§ 1 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 16 ř. z.).

Ustanovení tato platí obdobně i pro všechny ostatní civilní státní zřízence, počítajíc i veškeré zaměstnance ve státních závodech i podnicích a fondech státem spravovaných.

Příznivější postupové, povyšovací a jmenovací podmínky, jakož i jiné sem náležející výhody těchto zaměstnanců musí zůstat zachovány.

§ 6.

Civilním státním zaměstnancům, počítajíc k tomu i státní učitelské osoby, zaměstnance ve státních závodech a podnicích i fondech státem spravovaných, kteří za války aktivně sloužili, ale byli před účinností tohoto zákona dáni na trvalý odpočinek, nebo jejich pozůstalým, přepočte se dodatečně základna pensijní, či provisiijní (darů z milosti) a vpočtou se započítatelná válečná půllétí do celkové doby služební podle §§ 1—3.

§ 7.

Osobám ve službě isoucím, které nemají plného výslužného, poskytuje se, byly-li za války v civilní státní službě opět zaměstnány, přídatku k výslužnému. Přídatek tento se vyměří tak, že se doba ztrávená v tomto zaměstnání a válečná půllétí při vyměřování výslužného připočítávají. Zisk takto vzešlý platí i pro pozůstalé po takových osobách.

§ 8.

Výhody podle tohoto zákona nabývají platnosti dnem 1. října 1918 a poskytuje se jich na

příhlášku bez uhrazování případných statutárních příspěvků; doplatků z tohoto zákona za dobu před 1. říjnem 1918 se neposkytuje. Ústředním úřadům jest vyhrazeno vyloučiti ze započtení válečných let osoby, o nichž bude vhodným způsobem prokázáno, že nebyly válkou vůbec poškozeny.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 10.

Provésti zákon ukládá se všem účastněným ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Dr. Horáček v. r.

Prášek v. r.

Hampl v. r.

Dr. Veselý v. r.

Švehla v. r.

Dr. Heidler v. r.

Klofáč v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.

jako ministr sociální péče a v zastoupení ministrů pro zásobování lidu i veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 458.

Zákon ze dne 24. července 1919,

kterým se povoluje městu Brnu státní subvence tří pětín čistého nákladu až do výše 2.700.000 K na stavbu budov v Brně, prováděnou obcí jako práce nouzová.

Dle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ke krytí nákladů, spojených se stavbou budov v Brně, prováděnou jako práce nouzová, povoluje se městu Brnu státní subvence až do výše 2.700.000 K.

§ 2.

Práce při jmenovaných nouzových stavbách budov, prováděných obcí, zadány budte, pokud toho třeba, nebo pokud tak dosud učiněno nebylo, oprávněným živnostníkům po řádně provedeném veřejném řízení zadávacím.

§ 3.

Ministru veřejných prací se ukládá, by tento zákon provedl a ustanovil nařízením všechny podrobnosti o použití povolené subvence při provádění oněch nouzových staveb budov, jakož i o způsobu, jakým diti se má vyplácení povolených subvencí.